

*La unib-muzikistoj de
Bremen.*

AD. 176

Registered for posting as a periodical
Category B.

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)
Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Advertisements: 25 cents per line.

REDAKCIO: "Esperanto", Box 2122T., G.P.O., Melbourne 3001, Australia.

Prezidanto: Prof. R. G. Robertson, 7 Euroka Street, Northbridge, NSW, 2063

Sekretario: S-ro S. Wickendon, 498 Pembroke Road, Leumeah, NSW., 2560

Kasisto: S-ro L. Scott, 34 Ocean Road, Manly, NSW., 2095.

A.E.A. Libro-Servo: S-ro T. Elliott, 8 Lone Pine Parade, Matraville, NSW, 2036

N-ro 151 (231)

MELBOURNE

Decembro, 1976

INFLATION OF INTERPRETERS AT THE EUROPEAN COMMUNITY

In 1958 the officers of the European Community had 11 interpreters: in 1976 they had 2740. Every third officer in this organization is occupied with producing and distributing translations into the six official languages.

In Brussels four times more interpreters are working than at the United Nations in New York, although there delegates speak more than 100 different languages. This difference is explained by the claim that in Brussels more is discussed than in New York! It won't be long before more than half the employees will be interpreters or translators.

This state of affairs cannot change, because each country insists on equality of its language and the French claim for the use of French in order to eliminate difficulties is obstinately refused by the British, as well as by the Danes. That no reform is contemplated is proved by the decision of the Council and of the Ministers of Education represented in the Council. In the official Review of the European Community we can read that the instruction of languages should be advanced by the usual methods, interchanging teachers, students etc.

The language of the Irish, the Gaelic, cannot be included amongst the languages of the Community, because no Gaelic-Italian or Gaelic-Danish interpreters can be found. The languages, which will soon be added, Greek, Turkish, Spanish, will greatly increase the difficulties. The question arises whether the foreseeable chaos in language relations will inspire those responsible to a true reform and not merely to substitute one evil by another.

—(Laŭ "Interlingvistika Informa Servo")

KIAL, KIAM, KIE KAJ KIEL MI FARIGIS ESPERANTISTO

Antaŭ 5000 jaroj la sumeranoj inventis sistemon de skribado kaj antaŭ nur 38 jaroj mi eklernis alian sistemon de skribado. sed bedaŭrinde la kvaliton de la arkaika skribajo de Sumero fote ne superas la moderna. Do, se vi pli

bone komprenas la sumeran lingvon ol Esperanton, eble vi devus ĉi tie haltigi la legadon, ĉar mia artikolo ne farigos pli interesa ol io skribita en la sumera per bastonetoj premitaj en mola argilo, kiu poste estis bakita. Mi devis lerni la skribarton per kraĵono. Ankoraŭ hodiaŭ mi memoras kiel amuze estis,

kiam mi devis lerni skribi per plumo kaj inko. La instruisto klarigis ke por ke la inko povu resti sur la plumo, estas necese, ke ni leku la plumon antaŭ ol ni trempos ĝin en la inko. Do mi lekis la plumon, trempis kaj skribis, lekis, trempis kaj skribis tutan lecionon ĝis mia vizaĝo estis malhele blua kiel la ĉielo en mez-vintira nokto. Sed tamen mia skribado aspektis malpli bela ol la kojnoskribado, kiun siatempe faris la sumeranoj.

Poste estis inventita la papero kaj eĉ pli poste la globkrajono. Iam inter la papero kaj la globkrajono naskiĝis mi. Jes, mi naskiĝis, mi ne estas inventita. Sed kiel jam menciite, mi devis antaŭ 38 jaroj lerni la arton skribi kaj eĉ hodiaŭ mi provas skribi — aŭ pli bone tajpi — ĉiofoje mi provas verki artikolojn pri "Kiel mi fariĝis esperantisto". Se mia iama instruisto nur povus vidi kaj legi ĉi tiun artikolon! Estus tre amuze, ĉu ne? Li ja komprenus eĉ ne unu vorton, ĉar li ne estas esperantisto.

Ĉar mi frekventis lernejon dum la germana okupacio de Danujo, mi estis devigita lerni la germanan lingvon. Nu, ĉio, kion mi lernis en la lernejo estis ja deviga kaj tio estas unu el la kaŭzoj kial mi lernis ĉion tre malbone. Tio ankaŭ devas klarigi kial mi ne ŝatis la lernejon. Sed tamen la ekkono de la germana lingvo, kiun mi lernis, vekis en mi emon kontakti kun anoj de aliaj nacioj. Mi ŝatis paroli germane, sed trovis baldaŭ, ke mi tion faras malbone; pli bone estis silenti. Sed, kiel diris Zamenhof: "Kie estas sufero, estas ankaŭ espero". Mi aŭdis pri Esperanto kaj decidis lerni ĝin. Mi eklernis tuj kiam mi renkontiĝis kun la lingvo.

Mi komencis en 1950 la studadon de la universala lingvo kaj eĉ hodiaŭ lernas, kaj mi ankoraŭ trovas multe da plezuro kaj amuzo uzante la lingvon kaj certe ne volus esti sen ĝi. Cetero mi havas multajn amikojn preskaŭ ĉie en la mondo.

Nur hazarde, en la dua mondmilito mi aŭdis pri "Esperanto, la dua lingvo por ĉiu". Mi serioze ekinteresiĝis kaj faris multajn demandojn pri la lingvo. Mia patro klarigis al mi ke li persone scias nenion pri la lingvo, li nur hazarde aŭdis pri ĝi kaj ĝia supozebla facileco en unu el la tramoj, kiuj siatempe traveturis Kopenhagon. Do ĉe li mi povis ricevi nenion informon pri Esperanto. Mi devis atendi ĝis mi aliĝis al la "Unuiĝo de Danaĵ Migremuloj". Ĉi-monate en ĝia membrogazeto troviĝis Esperanto-leciono. Mi studis fervore

kaj tradukis fidele la tekstojn en ĝi: La tradukojn mi sendis al neniu, mi simple atendadis unu monaton por kompari mian tradukon kun tiu, kiu tiam aperis en la gazeto. Mi ĝojis fari tion, sed tamen estis tro longa tempo atendi la ĝustan tradukon, ĉu ne? Krom tio, la gazeto estis ĉiam tro plena de preseraroj kaj mi neniam povis esti certa, ĉu la literumado estas korekta.

Iun tagon en librovendejo mi vidis Esperanto-lernolibron. Tuj mi aĉetis ĝin kaj eklernis. Mi memoras, ke mi lernis kvar lecionojn kaj post tiam ĉio estis nekomprenebla. Estis necesege, ke iu klarigu al mi la gramatikon de tiu nova lingvo. En gazetanoncero mi trovis anoncon de sinjorino, kiu instruas Esperanton. Mi tuj telefonis al ŝi kaj ekde tiam mi vere lernis. Mi kredas, ke mi studis duonan jaron antaŭ ol mi kuraĝis aliĝi al Esperanto-klubo. Kaj en tiu klubo iun vesperon mi devis prelegi pri la jena temo, nun bone konata de vi: "Kiel mi fariĝis esperantisto".

Nervoze mi do ekbalbutis: "Sinjorinoj, Sinjoroj, antaŭ 5000 jaroj la sumeranoj inventis sistemon de skribado kaj antaŭ nur 13 jaroj mi eklernis alian sistemon de skribado ktp. ktp."

—Robert Felby.

LA URB-MUZIKISTOJ DE BREMEN (FABELO LAŬ GRIMM.)

Iu viro havis azenon, kiu jam de multaj jaroj persiste portis la pezajn sakojn al la muelejo; sed ĝiaj fortoj nun preskaŭ finiĝis tiel, ke ĝi fariĝis pli kaj pli ne-taŭga por la laboro. Tiam la mastro cerbumis, kiel li povus liberiĝi de la azeno, sed tiu sentis, ke "neniu facila vento blovas" kaj forkuris survoje al Bremen; ĝi opiniis, ke tie ĝi ja povus estiĝi urbmuзикisto.

Kiam ĝi jam estis marŝanta ioman tempon, ĝi trovis ĉas-hundon kuŝanta sur la vojo; tiu spiregis kiel iu, kiu kuradis ĝis laciĝo. "Nu, kial vi tiel spiregas, hundego?" demandis la azeno. "Ho," diris la hundo, "vidu: ĉar mi estas malforta kaj ĉiutage pli malfortiĝas, ankaŭ ne plu facile moviĝas dum ĉasado, tial mia mastro volis mortbati min; do mi kuregis for. Sed per kio mi nun meritu mian porvivajon?"

"Aŭdu," diris la azeno, "mi iras al Bremen kaj tie estiĝos urbmuзикisto; venu kun mi kaj akceptu saman pozicion; mi ludos la liuton kaj vi frapos la timpanon." La hundo estis kontenta kaj

ili kune iris pluen. Ne daŭris longe, ĝis kiam iu kato sidis tie ĉe la vojo kaj faris grimacon kvazaŭ estus pluv-vetero dum tri tagoj. "Nu, kio intervenis viajn planojn, maljuna barb-purigulo?" diris la azeno. "Kiu povus esti gaja, se ĝi estus prenita ĉe la gorgo," respondis la kato. "Car mi nun plaĝas, miaj dentoj malakrigis, kaj ĉar mi nun preferas sidi malantaŭ la forno kaj mediti, anstataŭ ĉasi musojn, tial mia mastrino volis dronigi min; mi ja sukcesis forkuri, sed nun konsilu kiu povas! Kien mi iru?" — "Venu kun ni al Bremen; vi ja scipovas pri nokta muziko, do vi povas estigi urbmuzikisto." La kato konsentis kaj iris kun ili.

Poste la tri vagabondoj preteriris korton: tie sidis sur la pordego virkoko kaj kriis tuforte. "Vi ja kriegas ĝis la interno de l'animo," diris la azeno, "kion vi deziras?" — "Mi ĵus antaŭdiris bonan veteron," diris la kato, "ĉar ja estas la tago de Nia Sinjorino, en kiu ŝi lavis ia ĉemizetojn de la krist-infaneto kaj volas sekigi ilin: sed ĉar morgaŭ venos gastoj, la mastrino ne havas kompaten kaj diris al la kuiristino, ke ŝi volas manĝi min morgaŭ en la supo, kaj tial mi lasu ĉi-vespere fortranci mian kapon. Do mi krias plengorge dum mi ankoraŭ povas fari tion." — "Kiel stulte, vi ruĝkapulo," diris la azeno, "prefere kuru kun ni, ni iras al Bremen; tie vi povos trovi ion pli bonan ol morton: vi havas bonan voĉon, kaj kiam ni muzikos kune, tio devas esti bona." Al la koko plaĉis la propono kaj ĉiuj kvar nur kune foriris.

Sed ili ne povis atingi Bremen en unu tago kaj vespere ili venis en arbaron, kie ili volis tranoktiĝi. La azeno kaj la hundo kuŝiĝis sub granda arbo, la kato kaj la virkoko grimpis en la branĉojn, sed la koko flugis ĝis al la pinto, kie por ĝi estis plej sekure. Artaŭ ol ĝi ekdormis, ĝi ankoraŭfoje ĉirkaŭrigardis al ĉiuj kvar ventdirektoj: tiam ŝajnis al ĝi, ke ĝi vidas malproksime flagri etan fajron, kaj ĝi vokis al la kamaradoj, ke domo devas esti tre proksime, ĉar vidiĝas lumo.

La azeno diris: "Do, ni devas denove ekpaŝi kaj iri tien, ĉar ĉi tie estas malbona restejo." — La hundo pensis, ke kelkaj ostoj kun iom da viando estus bonvenaj. Do ili ekiris al la loko, kie la lumo loĝis, kaj baldaŭ ili vidis ĝin brileti pli klare kaj ĝi ĉiam pligrandiĝis. Ĝis kiam ili venis antaŭ brile lumigita rabista domo.

La azeno, kiel la plej granda, alproksimiĝis al la fenestro kaj enrigardis. "Kion vi vidas, grizulo?" demandis la

koko. "Kion mi vidas," respondis la azeno, "estas tablo kovrita de bonaj manĝaĵoj kaj trinkaĵoj, kaj rabistoj sidas tie kaj tartas bone." — "Tio estus io por ni," diris la koko. — "Jes, jes, ho ke ni estu tie!" diris la azeno. Nun ili interkonsiliĝis, kion ili devus fari, por elĉasi la rabistojn, kaj fine ili trovis rimedon.

La azeno devis stari per la antaŭpiedoj sur la fenestro, la hundo salti sur la dorson de l'azeno, la kato grimpi sur la hundon, kaj fine la koko flugis supren kaj haltiĝis sur la kapo de la kato. Kiam farite, je signalo ili ĉiuj kune komencis muziki: la azeno blekis, la hundo bojis, la kato miaŭis kaj la koko kriis; poste ili faligis sin tra la fenestro en la ĉambron, ke la vitroj tintis. Ĉe tiu terura bruado la rabistoj eksaltis opiniante, ke iu spirito envenis, kaj ili plentime elflugis en la arbaron. La kvar kamaradoj sidigis ĉe la tablo, kontentiĝis je tio, kio estis restinta, kaj manĝis, kvazaŭ ili devos malsati dum kvar semajnoj.

Fininte la manĝadon, la kvar muzikistoj estingis la lumon kaj serĉis dormlokojn. Ĉiu laŭ sia naturo kaj komforto. La azeno kuŝiĝis sur la sterko, la hundo malantaŭ la pordo, la kato sur la kuirforno en la varma cindro, kaj la virkoko sidigis sur la koko-trabo. Ĉar ili estis lacaj por la longa vojo, ili baldaŭ ekdormis. — Kiam noktmezo pasis kaj la rabistoj vidis de malproksime, ke ne plu estas lumo en la domo, ankaŭ ĉio ŝajnis esti kvietita, ilia kapitano diris: "Ni tamen eble malĝuste tromp-timiĝis" kaj sendis iun al al domo, por esplori ĝin.

La sendito trovis ĉion kvietita, iris en la kuirejon por ekfari lumon, kaj prenante la ardajn fajrecajn okulojn de la kato por ardantaj karboj — li almetis alumeton por ke ĝi kaptu fajron. Sed la kato ne ŝatis tiajn ŝercojn, saltis en lian vizaĝon, kraĉis kaj gratis. Tiam li ege timiĝis, forkuris kaj volis eliri tra la malantaŭa pordo. Sed la hundo, kiu tie kuŝis, suprensaltis kaj mordis lian kruron, kaj kiam li en la korto preterkuris la sterkon, la azeno donis al li ankoraŭ fortan frapon per sia posta piedo: kaj la koko, kiu pro la bruo vekiĝis, vigliĝis kaj kriis de sur la trabo: "Kikerikiiiiii".

Post tio la rabisto kuris kiel eble plej rapide reen al sia kapitano kaj raportis: "Ho, en la domo sidas terura sorĉistino, kiu alspiregis min kaj per siaj longaj fingroj gratvundis mian vizaĝon: kaj antaŭ la pordo staras viro kun tranĉilo, per kiu li pikis mian kruron; kaj en la korto

kuŝas nigra monstro, kiu ekbatis min per ligna klabo, kaj supre sur la tegmento sidas la ĵugisto, kiu vokis: "alportu al mi la triponon, frifrifri, . . ." "Tiam," li kontinuis, "mi rapide forkuris . . ."

De tiam la rabistoj ne plu riskis eniri la domon. Sed la kvar Bremenaj Urbmuzikistoj ŝatis la domon tiel, ke ili ne plu volis forlasi ĝin"

(Trad. el la germana teksto de Fratoj Grimm) — P. E. Schwerin.

ROTARIA ASOCIO DE ESPERANTISTOJ

Sub la gvido de Grahame Leon-Smith, kiu estas la Prezidanto de la Brita E-Asocio kaj ankaŭ Rotariano, la supra Asocio estas starigita.

Kiel U.E.A.-rakdelegito por Rotario en Aŭstralio, mi estis elektita reprezentanto de la nova Asocio en mia lando.

La celoj de R.A.d.E. estas:

(1-e) Antaŭenigi la idealojn de Rotaria Internacio kaj faciligi kontaktojn inter Rotarianoj en diversaj landoj.

(2-a) Plivastigi la Internacian Servon de Rotario kaj kunligi la klopodojn de tiu grava organizaĵo kaj Esperanto por plibonigi internacian komprenigon kaj pacon.

Por pli bone informi Rotarianojn ĉirkaŭ Aŭstralio pri Esperanto, gastparolantoj estas urĝe bezonataj ĉie en la lando, por klubaj kunvenoj. Mi bonvenigos volontulojn, aŭ sinjorojn aŭ sinjorinojn. Bonvolu sendi proponojn kaj informon al mi ĉe 34 Ocean Road, Manly 2095. Mi anticipu dankas pro via kunlaboro.

—Les V. Scott (A.E.A. - Kasisto)

VIVO DE LANTI de E. Borsboom; 274 paĝoj; eld. S.A.T. Parizo; prezo \$11.00 ĉe A.E.A.-Libro-Servo.

Jen verko nepre havenda por ĉiu membro de S.A.T.: egale havenda por ĉiu aŭstraliano, kiu memoras personan konatiĝon kun la fondinto de tiu organizo: kaj ne malpli havenda por ĉiu scivolulo, kiu ankoraŭ ne, aŭne sufiĉe informigis pri la deveno, kaj evoluo de la S.A.T. movado, kiel ankaŭ pri la forte indvidua esperantisto, kiu ĝin naskis kaj

gvidis ĝian junagan kreskadon. **VIVO DE LANTI** estas pli ol biografio; ĝi estas ankaŭ aŭtentika kaj plendetala historio pri la unuaj jaroj de la tutmonda laborista movado, kies lingvo por internacia rilatoj estas Esperanto. La verko estas la rezulto de plurjara, zorga kaj pacienca esplorado, de atenta legado kaj kribrado el vasta amaso da gazetoj diverslokaj kaj korespondadoj de Lanti kun esperantistoj multlandaj, krom kiel eble plej multaj intervjuoj fare de la nederlanda aŭtoro, kies instigon al la tasko vekis hazarda konatiĝo kun la verkaro de Lanti en la hejmo de esperantista gastiganto en Suda Francio.

Tre saĝa, je la parto de la S.A.T.— estraro, ŝajnas la fido pri plenumo de ĉi tiu gava tasko al la manoj, ne de gisosta S.A.T.-ano, sed de kvazaŭ neŭtrala observanto — aŭ, laŭ ties priskribo, "novbakita S.A.T.-ano" — kiu siaparte, apenaŭ eviteble esprimante opiniojn pri la evoluo en la ideologio de Lanti, avertis, ke tiuj ne ĉie akordigas kun la opinioj de la S.A.T.-gvidantoj. Per la faktoj kaj eventoj priskribitaj interplektite kun citaĵoj el skribaĵoj de Lanti mem, legontoj povos formi proprajn.

La nebigota kronikisto celis prezenti la fortecon egale kun la malforteco kaj de la perscno kaj de ties ideologio, kiel ankaŭ de la aparato — t.e. S.A.T. — kiun Lanti kreis. Krome, li tute ne limigis sin al la vivo de Lanti kaj eventoj en la historio de S.A.T., sed zorge esploris la vivojn ankaŭ de kiel eble plej multaj el la ĉef-roluloj en la Movado. Do kune troviĝas, rilate egale disĉiplojn kaj rivalojn aro da biografietoj, kiuj prilumas kaj certgrade pravigas agadon, kiu siatempe ŝajnis kondamninda.

Aparte interesa estas ĉapitro, kiu klariĝas la uzon kaj diversecon de pseŭdonimoj de Lanti kaj atentokapta la priskribo kun citaĵoj rilate la multjaran sinokupon de Lanti pri la temo memmortigo, kiu fine venkis lin, dum valoro, kaj eble instiga al konatiĝo kun la verkoj de Lanti, estas pritrakto de la aŭtoro pri la literatura stilo kaj tradukarto de Lanti, kiu, "ekde la fino de la dudekaj jaroj, laboris sur majstra lingvo-nivelo." Rilate la personecon de tiu franco — ribelulo kontraŭ ĉia naciismo, altcelanto por la tutmonda laboristaro, fine elreviginta batalanto — eble lumigaj, certe korduŝaj estas la vortoj cititaj el letero de D-ro Ross Robbins, iama A.E.A.-Prezidanto, kiu, ankoraŭ komencanto, konatiĝis kun Lanti en Nov-Zelando.

Kiam temas pri la stilo de la aŭtoro, oni ne povas ne senti, ke tiu verkas sub influo aŭ de propra lingvo aŭ de fruaj slavdevenaj verkistoj. Abundas esprimoj, kiaj: "la cirkauantaj lin homoj" (p.38); "la modele de li organizita kongreso" (p.5b); "pro la pere de S.A.T. propagandata sennaciismo" (p.77); "de kelkaj precipe el Parizaj kamaradoj" (p.96); ktp., kiuj tamen neniel deprenas de la klareco. Oni povas nur miri, ke tiom da informo tiel koncize prezentigis en nur 177 paĝoj. Trovigas jen kaj jen preseraroj, kiujn mi ne emas listi, car ĉiu, kiu kapablas tralegi la enhavon, facile korektos por si mem. Eĉ ŝajnas, ke io forfalis el la manuskripto de parafraso malsupre de paĝo 121, sed jen la kazo de ĉiu, kies fina plenumo de granda tasko dependas de la laboro de aliaj. Tiuj difektoj neniel malpliigas la grandan valoron de ĉi tiu grava aldono al la sekcio prihistoria en la Esperanto-literaturo.

Bonmezure aldonigis al la 177-paĝa biografio de E. Borsboom, 70-paĝa aŭtobiografia fragmento kode verkita de Lanti mem plus ŝlosilo, krom fotoj kaj pluraj klarigaj kaj utilaj resumaj anekdotoj.

—Fay Koppel

"TRANSCOCEANA", Revuo de la Pacifika Asocio por Instruado de Esperanto.

Dum la pasintaj 25 jaroj pluraŭtaliaj esperantistoj provis eldoni gazeton ĉefe destinitan por "instruistoj". Kelkfoje aperis nur du ekzempleroj en la dujara periodo inter 2 kongresoj, kelkfoje la multobligado estis fuŝe farita, kelkfoje la teksto estis nur kopiaĵo el aliaj Esperanto-gazetoj.

Tute kontraŭe **TRANSCOCEANA** estas bone redaktita kaj bone multobligita revuo, kiu provas vere eduki kaj ĝi bone taŭgas por grup-laboro. Gratulon al la redaktanto kaj Prezidanto de PAPIE. Trevor Steele. Subtenu lian bonan laboron per abono, sendante \$4.00 al 3 Woodridge Street, Moorooka, 4105.

Iu provincano venis al Parizo. Li eniris en luksan restoracion. La kelnero rapidis doni al li karton kun la menuo.

"Mi havas nur dek frankojn", diris la provinculo, "kion vi povas rekomendi al mi?"

"Alia restoracion, sinjoro", severe respondis la kelnero.

IMPORTANT ANNOUNCEMENTS

The Chief Delegate of the Universal Esperanto Association, Mr. Ken Linton, wishes to advise all members that, owing to several causes, but chiefly devaluation of the Australian dollar, he is still unable to announce subscription rates, but will send out the usual circular as soon as possible. In the meantime, please do not make payments as it will only necessitate extra postage and save no time.

Mr. Tom Elliott, Book Agent of A.E.A. (8 Lone Pine Parade, Matraville, 2036) announces that due to the devaluation of the Australian Dollar, book prices will eventually rise by 17½%.

Also, please note the Banks now charge 20 cents to cash each postal note. Do NOT cross Postal Notes or Money Orders; make them payable at MAROUBRA, 2035.

KOTIZOJ ESTAS NUN PAGENDAJ

Kiel prizorganto de la kaso kaj financaj aferoj de A.E.A., mi petas ĉiun leganton pagi la asocian kotizon por 1977 kiel eble plaj baldaŭ.

Bedaŭrinde, pluraj membroj ne pagis sian kotizon por 1976 kaj la Asocio devas informi tiujn, ke ili NE ricevos plian "A.E." Gazeton post ĉi tiu eldono krom se la kotizo estos pagita. Se kruco aperas en la kvadrato sube, tio indikas, ke vi ŝuldas la kotizon, kiu inkludas la abonon al "Aŭstralia Esperantisto".

Kotizoj estas: Individua membro aŭ familio: \$10.00; Pensiulo aŭ junulara membro: \$5.00. Sendu vian pagon al la subskribinto. Via pago estos bonvena, kaj mi anticipas dankas vin pro via subteno. Memoru ankaŭ: Varbu kaj vartu novajn membrojn, almenaŭ unu por ĉiu!

—Les Scott (A.E.A. Kasisto),

34 Ocean St., Many, 2095.

☐ Kruco indikas nepagintan membron

Dum la plumbisto taksis la taskon, kiun fiksi ni lin vokis, li rigardis el la fenestro al la ĝardeno, kiu estis plena de infanoj. "Ĉu ĉiuj apartenas al vi?" li demandis.

"Ne," mi respondis.

"Bone," li komentis, "se jes, vi certe ne povus toleri la elspezon por la laboro"

La 63-a Kongreso de Japanaj Esperantistoj

(De nia japana korespondanto
Bun'ichi Iizaki)

La 63-a Kongreso de Japanaj Esperantistoj okazis inter la 21-a kaj 22-a de aŭgusto en SETO (apud Nagoya), en la meza parto de Japanio. Aligis 468 gesperantistoj, el kiuj 3/3 takte ĉeestis, inter ili 8 eksterlandaj gastoj, nome 2 el Britujo, 3 el Koreujo kaj po unu el Usono, Germanujo kaj Pollando.

Kongresejo estis la impona, luksa, kultura kolegio por laboristoj, kies modernaj ekipaĵoj estis je la dispono de la kongreso. Malfervis ĝin S-ro Niwa Masahisa, ĉef-organizanto de la kongreso. Saluti la estro de Gubernio Aichi-ken, la urbestro de Nagoya kaj la Unesko-Societo de Nagoya. Okazis du prelegoj: S-ro Masao Abe, Lektoro de Internaciologia Fako de Tokai Universitato, parolis pri "Arabaj landoj kaj Japanio" kaj S-ro Cukui Hideki parolis japanlingve pri "La Mondo de Esperanto kaj mi".

Pri la 2-a Pacifika Kongreso okazis longa diskuto. S-ro Eizo Ito (de Oomoto) kaj S-ro Seitaro Sindo (de la Esperanta Servo-Centro, Osaka) prezentis la proponon inviti la 2-an Pacifikan Kongreson al Japanujo. La diskuto daŭris kelkajn horojn, sed tamen oni ne povis atingi definitivan decidon. Oni rekomendis al la proponitoj, ke ili faru alian proponon ĉe la venonta kongreso.

La "Ossaka Premio" ĉijare estis donita al S-ro Sihei Miyake, kiu laboris dum longa tempo kiel ĉefsekretario de Japania Esperanto-Instituto, sub malfacilaj kondiĉoj kaj mizera salajro. Ĉefdirektoro de JEI, D-ro F. Egami transdonis la premion al S-ro Miyake.

Oni decidis ke la venonta kongreso estu en Tokio je 27-a kaj 28-a de aŭgusto, 1977. La kongresa komitato iam fandiĝis kaj elektis SS-inon Yukiko Iŝobe kiel ĉef-organizon.

Iu demandas, kial oni skribas "mi iras Londonon", sed "mi iras hejmen" anstataŭ "mi iras hejmon". Tiun demandon mi ne povas respondi kategorie, sed mia opinio estas, ke la esprimo "hejmen" signifas "en la propran hejmon" sed "hejmon" povus signifi "en

la hejmon de kiu ajn". Estas interese, ke oni re malofte trovas aliajn derivitajn adverbojn, kiuj alprenas la akuzativon de almovo, kiun oni ja regule almetas al la tabel-adverboj: "ie, tie kie" k.t.p. Ĉu oni devas supozi, ke ĉe "hejmen" Zamenhof influigis de la rusa lingvo, en kiu ekzistas la vortserio: "dom, domo aŭ hejmo: doma, hejme; kaj domoj, hejmen. — K.G.L.

Mi ofte rimarkas, ke eĉ kleraj francaj Esperantistoj diras "ne ankoraŭ, kiam ili evidente intencas "ankoraŭ ne"; sendube sub la influo de la franca "pas encore". "Ankoraŭ ne mortis" signifas "still has not died", dum "ne ankoraŭ mortis" signifas "is not still dead", kio estas absoluta neebleco. "Ankoraŭ ne manĝis" signifas "still has not eaten", dum "ne ankoraŭ manĝis" signifas "was not still eating", kion ni povas multe pli bone esprimi per "jam ne manĝis" — "was no longer eating". — K.G.L.

Kiam mi vidis la faman teatraĵon "Oberammergau" lastan someron, fulmotondro sin preparis por eksplodo dum la longa prezentado, sed la geaktoroj tute ne atentis la minacantan nubegon. Profunde emocie la spektantaro sekvis la krucumadan scenon. Tuj post kiam la mortanta Kristo diris sian: "Esas finite," la fulmo frapis ĝuste malantaŭ la scenejo, sekva per laŭtega tondrego. La spektantaro rigidigis pro timo. Baldaŭ poste mi aŭdis maljunulinon diri: "Mia vortol Ĉi tiuj personoj bone scias kiel produkti efikojn, ĉu ne?"

La urbo, kie mi edukigis, fieris pri tre efika fajrobrigado. Tamen, kiam la sireno sonoris, ĉiuj enlogantoj eniĝis en siaj aŭtoj kaj sin veturigis al la sceno de la fajro, tiel tre malhelpante la brigadon. Oni metis anoncon en la loka ĵurnalo, sed tute senefike.

Unu tagon, kiam la sireno sonoris, ni ĉiuj kiel kutime kuris al niaj aŭtoj kaj sekvis la brigadon, kiu finfine eniris senelirejan straton. La brigadanoj saltis el la fajraŭto kaj kuris al la enirejo de la strato, kie ili atendis la grandan homamason, kiam ili klopodis eliri la straton, kaj vendis al ili biletojn por la fajrobrigada danco. Kia rekorda ĉesto estis ĉe tiu danco!

NEWS DIGEST

SUMMER UNIVERSITY: The third session of this year's Summer University Course held in the international language was conducted at Wilrijk, Belgium on the campus of the University of Antwerp. The courses given revolved around Mathematics, Sociology, and Biology. In all there were 15 courses, each averaging eight lectures of 45 minutes' duration.

The seven instructors who lectured in the international language came from Norway U.S.A., U.K., Belgium, Hungary and Poland. In future Summer University Courses there will be Geology, Astronomy and Psychology.

GIVE BLOOD! That's the message being given in a brochure which was recently published by the Republican Committee of the Red Cross of Macedonia in conjunction with the Skopje branch of the Macedonian Esperanto Club. The two-colour brochure invites Esperantists to give blood.

NATURE LOVERS: The Austrian Esperantist Nature Lovers group, TANEF, celebrated their golden jubilee last March by climbing mounts Rex and Schneeberg. Fifty Esperantist nature lovers from Vienna and lower Austria took part in the activities.

HAVING A BALL: For two days, starting February 12th, 1977, the 11th Esperanto Carnival will be held at Gyor, Hungary. There will be a ball.

DID YOU KNOW? That the first street to be named after the founder of Esperanto was inaugurated in Sabadell, Spain on July 14th, 1912.

TRAVELLING THEATRE: The Paris Esperantists' Theatre played Antwerp, and Liege in Brussels last May. Their programme of plays in the international language included those of Jean Cocteau and Florian.

ESPERANTISTS JACK UP: The International Esperanto Automobile Club (IEKA) wants more Esperantist motorists to join their group as Autoservice Delegates — but they point out that an Autoservice Delegate's obligations to visiting Esperantists run to contacting repair shops and interpreting only . . . and not to doing the repairs themselves! IEKA currently reports a membership of 1,006 mainly based in Western Europe and Argentina.

ARGENTINE ADS: Argentinian Esperantist Hugo O. Lingua got 400 replies from his advertisement for an Esperanto correspondence course in the newspapers of Colombia and Costa Rica. Surprisingly, the bulk of those who subsequently took part in the correspondence course turned out to be school teachers.

ANTIHERO: The adventures of the mischievous German antihero, Til Eulenspiegel, have been translated into the international language by Richard Schulz. Publication will be by Bleicher, and is scheduled for 1977.

RUMANIAN RUMOUR: The whisper from Jenő Zagoni is that the Rumanian Government authorities will shortly give their assent to a national Rumanian Esperanto Association being formed.

SOVIET COURSE: Grigorij Gercikov is now running an Esperanto Course at the state conservatorium in Alma Ata, the capital of Kazakhstan. It will be the Alma Ata students' Alma Mater (ouch!).

LUXEMBURG: Another Esperanto course is being run at the European School of Strassen, Luxembourg by the Esperantist, Hubert X. L. Drabs.

AIRWAVES: Two parts from the airwaves — Vatican Radio's shortwave Esperanto at midnight segment is now presenting hymns in the international language. Austrian Esperanto broadcaster Emil Vokal recently celebrated thirty years behind the microphone.

ANOTHER COMPETITION: Radio Poland is again offering an expenses-paid 10-day tour of Poland for the Esperantist who submits the best answers to three questions which deal with that country's products and services. Entries close January 31st, 1977, details from Polskie Radio, Warszawa.

ITRA: It's Those Railwaymen Again. The 20th annual get-together of the German Esperantists' Railwaymen's Association (GEFA) was held at Paderborn, West Germany during October. They ran three activities in parallel due to the shortness of time. There was a visit to Paderborn's Languages Institute; a guided tour of the River Pader; or the chance to sit in on the deliberations of the Executive Committee Meeting. Afterwards, all three groups regathered on the forecourt of the Paderborn Town Hall to hear the municipal wind orchestra.

FILM FILM: The photographic firm of Agfa-Gevaert has just released a slide-and-tape presentation of their products using the international language for the commentary. Congress organisers who want to demonstrate the commercial

effectiveness of Esperanto (and Agfa Products) can hire the presentation free of charge from Agfa-Gevaert N.V., Mortsels, Belgium.

RETRACTION: In our last News Digest we reported the unveiling of a bust of Dr. Zamenhof by Edoardo Speranza at Castle Malaspina. Mr. Speranza is not Italy's Assistant Minister for Agriculture but is (and we quote from Pilo Press): Sottosegretario di Stato al Ministero di Grazia e Giustizia. We regret the error.

REMEMBRANCE: During this year's Day of the Dead in Warsaw, the executive committee members of the Polish Esperanto Association laid a floral tribute on the grave of Dr. Zamenhof.

CREDITS: Thanks to Pilo Press, ASLE, and SAT.

Interesta por ĉiu klera esperanto:

INTERNACIA JURA REVUO (IJR)

Jam la 13-an jaron aperadas Internacia Jura Revuo, sendube unu el la plej gravaj fakaj periodaĵoj en la Internacia Lingvo. La revuo estas organo de Internacia Esperanto-Asocio de Juristoj, sed ĝin povas aboni ankaŭ nejuristoj. Ĝi estas 48-paĝa (plus kovriloj) kaj aperas du fojojn jare kun varia enhavo, ĉefe en la sferoj de jura teorio, kompara juro kaj internacia juro. Ekzemple, n-ro 1/1976 enhavas ampleksan artikolon "Atingoj kaj Malsukcesoj de Unuiĝintaj Nacioj", dum la aliaj artikoloj rilatas al laborprotektado laŭ la juro de kelkaj landoj, al kompenso pro damaĝoj kaŭzitaj per akcidentoj, proprietaj rilatoj inter geedzoj, strukturo de la parlamento en Hungario, grupaj deliktoj de junaguloj, la jura pozicio de skabeno.

Ekde n-ro 2/1976 estos enkondukitaj kelkaj novaj rubrikaj: notoj pri internacie interesaj juraj eventoj, precipe en ligo kun la lingva problemo; recenzoj pri fakaj verkoj publikigitaj en kiu ajn lingvo; glosaroj pri juraj terminoj; informoj pri IEAJ.

La nuna redaktoro estas Prof. D-ro Ivo Lapenna (universitato de Londono), dum la teknika redaktoro estas Kand. jur. Tom Arbo Hoeg. La revuo estas presata en la presejo de la Universitata Biblioteko en Oslo. La membroj de IEAJ (jara kotizo 120 aŭstria ŝilingoj)

ricevas la revuon senpage, kaj la jara abonprezo por nemembroj estas, same tiel, 120 aŭstria ŝilingoj. Kvankam faka, tamen, laŭ la prezentomaniero de la temaro, la periodaĵo estas populara kaj facile komprenebla por ĉiu iom interesita klera persono. La Estraro de IEAJ alvokas ĉiujn juristojn-esperantistojn aliĝi al Internacia Esperanto-Asocio de Juristoj, sendependa kaj politike neŭtrala faka organizaĵo. La Estraro ankaŭ esperas, ke multaj en la Esperanto-Movado, kvankam nejuristoj, abonos la du numerojn de 1976 kaj fariĝos regulaj abonantoj.

La kotizojn por IEAJ kaj la abonojn por Internacia Jura Revuo akceptas la sekretario-kasisto D-ro Klaus Perko. Lendkaj 111.A-8020 Graz. Aŭstrio, Poŝta ĉekkonto n-ro 1257.845.

Kutimoj ŝanĝiĝas. Iam estis mode bani ĉiusemajne kaj preĝi ĉiutage.

La famekanta tenoro malsaniĝis, sed li feliĉe trovis anstataŭanton. Ties unuan arion li devis ripeti pro tondra aplaŭdo. Ankaŭ duafoje li devis ĝin ripeti, sed kiam la bisoj ankoraŭ ne ĉesis, li paŝis al la rando de la podio kaj diris: "Mi petas pardonon, sed kvarfoje mi ne povas ĝin ripeti." Tiam eksonis kria voĉo: "Jes, ja, fuŝulo, vi ĝin kantas, ĝis vi lernos ĝin kanti korekte."